

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. пов.
Ковто почв. нмж. 141.322
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор: прайма
від 11-12-го, переказ.
Рухомий не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 470 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фл.,
Італії 750 зл., Німеччині 750
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Р.
Угорщині 150 зл., Польщі 750
зл., Австрії 750 зл., Швейцарії
1 дол.

**І справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Національне питання.

Дні нові праці двох спеціалістів.

Появилися на книжкових полицях дві книжки про національне питання. Національний вопрос. Про розв'язання національності і на подальше вопросы в Росії* П. Н. Мілюков (Вид. "Свободная Россия" в Празі) і "Races, Nations and Classes. The Psychology of Domination and Freedom" Г. А. Мюллера (Філадельфія, 1925). Книжки настільки цікаві, що варто їм присвятити хоч трохи уваги.

Проф. Мілюков — спеціаліст по національному питанню, яким займається занадто. В новій праці на цю тему подає він основний соціологічний аналіз всієї національної проблеми зі становища російського чотирьох-емігранта. Навязуючи до своїх давніших праць, говорить він багато про теоретичні дискусії російських мислителів у минулому столітті на тему національного питання, про боротьбу за космополітизм та інтернаціоналізм в умовах російської інтелігенції, а далі спирається докладно на історичному розвитку народів в Росії. В дальших розділах займається Мілюков науковою аналізою понять: раса і національність, розбираючи ці справи з ліберального становища.

Національної проблеми не хоче Мілюков ні недооцінювати ні перецінювати. Особливо різко виступає він проти ідеології тих консервативних російських кол, що бажали бачити в російській національності містичну, святую істоту, одностайний організм. Він підкреслює в кількох місцях факт розвитку і постійної зміни національної ідеї, старастися також зрозуміти змагання не тільки різних західно-європейських народів, але також народів на широким просторах б. російської імперії. Для Мілюкова національність є зичайно тільки об'єктивно історичною появою, яку кинуться констатувати, але з критикою її треба бути по можливості обережним. Він признає також т. зв. природний стан народу поруч зичайного, "волюнтаристичного" шабля, на якому народ є вже свідомий своєї національності і готов за неї боротися: воля й охота до національного життя є сьогодні могутнім чинником у розвитку народів. Однак ця воля й охота до національності є тільки свідомістю чогось, що лежить у природі і виходить з природи, а не кінце відомість дикости. Тому в книжці Мілюкова даремно шукати за програмно практичного вирішення національних питань. Він вдовольняється науковою аналізою.

Натомість американський соціолог Г. А. Мюллер виступає у своїй книжці, присвяченій також національній проблемі, як практик. Він займається толовно З'єднанням Церквами, але має розуміння і для європейських справ, які знає також добре.

Становище американського соціолога ріжниться основною від становища Мілюкова. Його передмова до його праці вказує на ріжницю. Мілюков дає одну аналітику, що дозволяє йому ступити

нати велику літературу в своїй бібліотеці, а Мюллер вживає, що він зібрав свій матеріал. Ділення на основні особисті контакти, як з книжкою. Тому Мілюков наводить свою літературу, щоб іно скріпити своє становище, а Мюллер на це, щоб повернути увагу читача на основні лінії розвитку цілої національної справи. Мюллер підходить до націоналізму з практичного боку і небагато робить собі з історії. Для нього націоналізм ідея не така нова, яку можна політично вводити в свої руки, приборкати, а слабкі її моральні сторони зроби нешкідливими, бо на його думку націоналізм має в собі багато патологічності. Перед нами — каже він — найважливіша задача: як цю недугу виділити*.

Аргументує Мюллер при допоміж фактів, що їх бере з теперішнього соціального життя, не зачеплюючи ніколи подати своєї власної думки про кожну справу. М. ин. подас він, що Чехи (пердовіс американські) були вимозували на національних мотивах, а саме з ненависті до Австрії, що була звязана нагісшими вузлами з католицькою церквою, а натомість Польяки з тих самих націй, мотивів були католиками, бо ненавиділи російську

православну церкву і прусський протестантизм. Він наводить випадки, в яких лавдали "сильному фронтові" проти сильного ворога націоналізм ідея зростає, встает, що спорт зменшує незначність між народами, виступає проти авторитаризму і т. д. На кожній сторінці книжки Мюллера знаємо повсякденну руку Американи, для якого наука є тільки засобом до мети, в цм випадку засобом до боротьби за міжнародний мир, якого речником хоче бути й він.

Практична американська метода Мюллера є очевидно не без хиб. Мілюков бере розв'язку національної справи може за тяжко, Мюллер за легко. Для Мюллера виділяють не тільки національні, але й расові противенства (напр. поміж білими й чорними) головню з незрозуміння і він думає, що поучення можна дуже багато зроби для згладнення національних спорів. Це без сумніву слаба сторона праці Мюллера, але його практичне підходження і практичне розуміння національної проблеми мусить шквалити й європейського читача, що не може виділити з лабіринту незгадуваних національних спорів, терть і явно чи тайно боротьби між пануючими ігнобленими. Правильний шлях для пізнання основи національної проблеми лежить десь по середині між історизмом Мілюкова і прагматизмом Мюллера.

Після районування.

Новий адміністративний поділ України.

Його практичні наслідки. — Нові корективи. — Національні райони. — Вмагання біля остаточної стабілізації нового поділу.

Новий адміністративний поділ України, що відбувається вже на протязі трьох майже останніх літ, дав развладі деякі користи чисто практичного характеру. Після скасування губерній та введення округ в територіальному відношенню далеко менших від губерній, наступив тісніший зв'язок їх із державним центром. Крім цього наступило зменшення числа урядовців, а зв'язку з тим і інший розподіл державних сум, що йшли на їх утримання.

До нового розподілу було на Україні без губерняльних установ 26.149 адміністративних урядників, а по ньому це число зменшилося до 22.557. Заробітня плата вносила перед поділом для 10.296 одиниць по губерніях і округах 6.334.825 карб., з чого самі губерняльні плати вносили 2.380.157 карб. Після скасування губерній та переведення в життя нового поділу видатки на утримання 9.278 одиниць по округах понизилися до 5.273.443 карб., тобто на 1.061.482 карб.*) Натомість у зв'язку з новим районуванням вийшли з державному бюджету дещо більші цифри на оплату районної адміністрації ніж перед нею при одночасному збільшенню числа урядових одиниць. Число тав. штатних урядовців по районах зросло на

856, а плата піднеслася на 1.217.132 карб. Колиж узяти цілість адміністративного персоналу після нового поділу, то скількисг його зменшилася на 1.136 одиниць, а видатки на утримання цілого апарату збільшилася на 672.325 карб. Збільшення видатків пояснюється тим, що при меншій кількості давних губерній було менше вище-кваліфікованих сил, а по скасуванню губерній округи вказали більше заповитованія саме таких кваліфікованих сил, що були перше виключно при губерніях. Завдяки великому числу округ побільшилася кількість тих кваліфікованих робітників.

Зі скасуванням губерній наступив і поділ їх майна поміж нові округи. Це в деяких випадках має теж дуже корисний для населення характер.

Треба признати, що новий поділ України на округи, райони і громади ще по нинішній день не закінчений, дарма, що триває майже три роки. Развлада старалася ділити Україну на округи і райони в той спосіб, щоби в них добути бодяй релятивне скріплення при допомозі містечкового, міського та фабричного населення впливу пролетаріату. Цього відразу досягнути не вдалося і тому не дано, що останніми часами число округ зменшилося аж на 8 одиниць. Тепер є на Україні 41 округ з додатком Автономної Молдавської Республіки, що входить до складу Радухарини як одна адміністративна одиниця.

У 1923 р. було аж 706 округів а з кінцем 1925 р. залишилося вже лише 612. Отже корективні в новий адміністративний поділ вносила развлада безперервно. Була й намірена вносити і в будучий.

Дуже утруднює стабілізацію адміністративного поділу виділяння тав. національних районів. Дотепер є запроєктованих 12 таких районів, з того всіля р'ізавда виділяти та зорганізувати заведи б. отже половину. Дотепер остаточно виділені та зорганізовані такі райони: а) німецькі: Ландзський, Люсебургський, Молчанський і Пришибський; б) один польський Довбишський і а) один болгарський Романський. Виділяються нових національних районів сирчаніс все деякі корективні і в округах. Крім національних районів є ще й національні громади, а таких є аж 373. З того є 128 німецьких, 90 російських, 65 польських, 34 жидівських, 13 чеських, 28 болгарських, 25 грецьких, 9 молдавських і одна білоруська. Усіх сільських рад було в 1923 р. 15.695 а тепер є їх лише 9.307. Тут dokonалося найбільше змін. Між иниша одною з найважливіших їх причин було саме виділяння національних громад. На основі рішень 4-тої сесії ВУЦК-хтоського скликання і 9. Всеукраїнського з'їзду Рад сільські ради сліз організувати в кожну населену осередку, що нараховує не менше 10-0 мешканців. У виїжкових випадках, де віддалення від сільського громадського осередку вносить понад 5 верстов, можна організувати сільські ради і там, де є тільки 500 мешканців. У зв'язку з тим постановою рішено заснувати 1162 нових сільських рад у 40 округах, це значить у кожній окрузі крім одноі. Крім цього наслідки до центра проекти на заснування ще нових 170 сільських рад. Разом отже останнє вже зредуковане число 9.307 сільських рад побільшилось знов на 1332 ради. Все це докажує, що новому поділові далеко ще до стабілізації.

Такий пливкий стан адміністративного поділу відбивається дуже віденно на самому админіструванню. Не асюди вдоволені з тієї пливкості адміністрації, а ще більше недоволені населення, яке всі ці поправки, додатки, та зміни відчуває найбільючіше на власній шкірі. Маточа все це на увазі, рішила Всеукраїнський Центральний економічний Комітет на другій сесії з 1925 р., щоби в майбутньому всякі корективи в адміністративному поділі вносили дуже обережно, поволі, і по провиренню усьх даних за ними. Рішення має на меті повільну стабілізацію теперішнього стану. Однак важко повірити в те, щоби остаточної стабілізації могла наступити на протязі одного або двох літ. Як видно з дотеперішнього, то вона може відсунутися на ший ряд літ. А за тия промовляє перш за все щораз то нове творення національних громад і районів, яких вже тепер, на нашу думку, за багато.

А. М.

Пам'ятаймо! Рідна школа — це не родина фортця, це повинні захистити у добі нахилити!

* Ця цифра береться з урядових даних, отже, мабуть, у прот. А. Ішченко, секретаря ВУЦК-хт.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакції не надіслав.

Наса Харих м. Львова.

Ч. 340. Пр. 425. Гурток мистецтв Антикарів повітовий Управу Каси Харих м. Львова, що видають ліки на касові шестисти тільки за готівку. З огляду на те Управи Каси Харих м. Львова повітовий всіх членів Каси, що реєструються без оплати належить реалізувати тільки в Антиках Каси Харих при вул. Брагінський ч. 8 і при вул. Фредри ч. 2 (склеповий льокар) в будні від 8-ої год. раніє без перерви до 9-ої год. вечером, а в неділі і свята в антиці при вул. Брагінський від 8-ої раніє до 1-ої полов. а в антиці при вул. Фредри від 8-ої раніє без перерви до 9-ої вечером. Члени Каси Харих, які мешкають на периферіях міста, а крім того всі інші члени можуть в нагальних випадках повсюди, де не вийде новий розподок, реалізувати рецепти а е л е н і і ж о в т о і краски в антиках приватних, означає повинні за рецепту заплатити, а заплачену квітку звертати ім негайно в Антиках Каси Харих. — Львів, дня 12. січня 1926. — Управа Каси Харих м. 1092 Львова. 1-1

члени від кам'яниці при вул. Жуківській (350 зал.) — розходи вносили 10.628.21 зал. Найбільшу рубрику становили харчі, оплата слуг і каси Харих. На рік 1925/26 остало в касі готівки всього всього 39.40 зал.

Над анкетом голови і касовим розписом жила дискусія, в якій передовсім обмірковувано способи придбання тривалої фінансової основи для Захоронок. Вони тим актуальніші, скільки, що мабуть в недалекому майбутньому Захоронки самі оплачувати учительські сили, бо Українське Педагогічне Товариство найшліше в такому скрутному положенні, що ледви чи свої сили зможе удержати. Порівняно уявити в тісний контакт з діяльними Кружками У. П. Т. і при їх підмозі агітувати між населенням за громадянським посланням дітей до наших Захоронок. Це лежить в інтересі Рідної Школи, бо чим краще розвивається Захоронка, тим певніше фреквенція в низших класах шкіл У. П. Т., яка послідиними часами дуже упала.

К. Малицька підносить справу ксенофобії захоронок і діточих садків по селах. Чимраз частіше чути голоси зі сід оліку над дитинством в перешкоди, шкільному і позашкільному віді. Як великої ваги творення осередків опіки над дитинством і молодістю по селах, зрозумілих і ба кожній, хто знає, в чій руці опинилися тепер народні наші школи і що з них на ша дитина може вийти. Багатіші місцевості могли би удержати захоронок власним коштом, як це стається в Угорщині — подібні тільки для них о кваліфіковану учительку. Де не можна задовольнити цілорічної захоронок, там творити би в акційні садки, приюти для дітей на найгорішій для села часини, коли всі старші в полі, а діти пошисні самі собі. Улаштування такого дитнього садка не коштувало б навіть багато; хату чи шови на літо легко знайти, харчі доставлять родичі, а за економією може бути на час якась учителька чи молода семінарка, яка рано зговетися провести діти місяці на селі на свіжому повітрі при ідеальній роботі. А попри працю з дітьми інтелігентна жінка провідниця могла би ще й покласти осередок до культурного піднесення села, де воно того потребує. — Проект Малицької попер д-р Федак, заявляючи, що таким сильним діточим садкам і тою-о „Дітстер“ прийшло би з підмогою, бо в його інтересі лежить, щоб діти по селах не були пошисні без опіки в часі життя і не ставали причиною рідних і шасті, ось хочби пожеж, що досі дуже часто трапляються.

Порішено: зібрати через „Просвіту“ і її філії дані про села, які могли б вже в цьому році заснувати у себе захоронок з діточим садком (зачинаючи від львівського повіту), а до У. П. Т. звернутися з проханням, щоб для провідниць таких садків улаштувало кілька місцевих практичних курсів фрейлєнських.

Дальше порушено справу користання з підмоги, яку державні інституції сусільної опіки уділяють захоронок, захистом і якимим того рода діточим заведенням. Хоч нас Українці досі постійно починають при розділі всього рода субсидій навіть для чисто гуманітарних наших установ, збори часто припрошували новонабраною відомою поробиці ставання в тім напрямі, щоб і наша Захоронка, яка дає опіку і навчання соткам української найбіднішої дитини, мала теж повне право користатися з державних підмог, на які складається не чужини, а такі наш грощ, грощ українського робучого народу.

До новонабраного відомою уявляють О. Гордінська як голова, О. Павловська як

столова, Н. Метичкова писарка, Ст. Кухарська секретарка, Члени Наділи, які вже довгий час працюють в Захоронок, дають заохорунку, що я на будуче не поживають грошей для любові наших найменших — але ім у підмозі виступити прийняти ціле українське громадянство. Мистецько-но раз зрозуміти педагогічну і інженерну вагу захоронок у нас, почасти, щоб вони не маринувалися, а на паки скріплені, посилювалися не тільки у Львові і по інших містах, а по цілому краю, де тільки ледви шибет української дитини. Захоронка — це певний обривний елемент національного, лишнього життя — в Україні Бог! Хай кожний як член Захоронок, стане на його сторожі! Хай в першу чергу наше життям зацікавиться Захоронка і діточим садком — хай кождо з нас (ша українська родина у Львові) поведе шд собою одну з українських захоронок і час від часу у свідомі пам'яті діти підає там у дитинку якусь азбукку, книжку, образок, прилад навчальний тощо одержанку — а всі ті дитини і вистворюють між діт орою атмосферу тепла і любові, у якій діти, ті як менші наші громадяне, розвиваються до ро уявляють національного об'єднання і з тим розумінням поведуть їх роки на другий шибель виховання — у Рідну школу.

Конст. Малицька.

Всячина.

Модерний Ринальдо Ринальдні. Найпопулярнішою італійською артисткою є Ринальдо Біанкі, співачка оперетки. Вона має талант не тільки голосозвучний і акторський, але й марнотратства. Все те, що заробляє — й мало. Тому не мало, що риндла ретувані свої фінанси в багатим подружжям. В останнім часі вона познайомилася з багатим землеміром Лікаті. Він оповідав їй про свої маєтки на Сицилії, і поведінка з таким широким жестом, що пізніше в ньому справжнього крива. Цей добродій і мовляв артистку похвалити з ним на Сицилію. Артистка взяла від директора театру 160,000 лірів заздатку на сучні до нової вистави і поїхала виходити лексусним автомобілем у романтисну поїздку. Навислось, що пан Лікаті з ватак по опришки і з ним розписали стежні листи. Пару наречених вхопили в довозі. Артистка Біанкі не вела скарги на свого товариша поїздки, дізнавшись, ким він є. Імовірно він поведінка з нею як слід. Тому відповідало перед судом лише за інші численні злочини, а сім'ю на сім'ю за лежодушине звання театру його вимови.

Практична ідея „посилці“. Леді Астор є пенсіоно жінкою, що вишила до англійського парламенту. Вона є гоміостією та прикрасою консервативної партії, але англійські консерватисти можуть засоромити новістю ідеї негодного поступовця з наших країн. Пані Астор зробила несподіванку навіть своїм однодумцям однією рішучою реформою. Запрохавши до своєї палати на вечір чимало представників політичного, літературного і великобуржуазного са. Приготувала для всіх гостей колорит малевича шити, привязувати мушкетам на грудях до піджаків а дама до сукно. На цих шитках кожний мав написане своє прізвище, становили та інші титули. Цей вихід мав ту прикмету, що господарі дому не мислила всіх взаємно представляти і робити помилки, як так легко трапляється в англійському світі, де кожний в години може йнакше називатися. Ті, що не знали себе, не потрібували себе виминати і шукати посередників, щоб себе представити. Спочатку гості всімаліхся приділяючи цьому винаходою, але згодом, як практичний нарід, найшли чимало аргументів щодо його користності. Німеччч часини передаючи цю звистку пригадують, що цей винахід не новий, бо його вже знали і старий Німечччч, підчас засідки, посеред „мистич“ товариств з тою ріжницею, що до прізвищ гостей додзвали його адресу, з приліткою: „до відомої пошлати, якщо не буду знайти, де мешкаю“. Цей старий німецький звичай повинен би мати поширення і в нас.

Час подружжя. Людина є горда на те, що ринється під зліт між іншими: за бідним вибором пор кохання. І що прикмету хотять учні нам підібрати. Статистики пошкандили фактам, в якому містці люде найбільше входять у подружжя звички. Англіські референти шлюбових документів стверджують, що найбільше подружж (30 процент усього) буває у третьому кварталі, а з нього 12 при, у вересні. За те найменше їх є у холодних місяцях першого кварталу. Та інші краї мають свій барометр почувань. У Зеландії Дежаквах найбільше підходять до подружж з місяць грудень, коли є найбільше забав, концертів, вечеринок і в італії доба між Великоднем і Зеленими Святками, у Франції місяць карнавалу лютий, а в південно-американських краях місяць, коли падають найбільш дощі. Дивне, що в краї, де ці факти відомі, нема ще овариства, яке забороняло би парубкам виходити в ці місяці з хати.

Поправлення природи Птахів. Удалось через відомі доріжки кар'єрки та володи придати новий порід

кантирів спарейковий голос. Молоді, що почалися з канарки називають соловейковим голосом, унаслідують цю прікмету по своїх родичах.

Білі дитини. Італійський Георгіо Антоніо Томачі твердить, що він чайшов у кимі стає пустиня. Гімалайського хребта расу білі дитини. Застає по не відкриті передні частини і по сить дивно загалом: Томачі побачив оці білі дитини тільки в портах, зовсім голого нудити, що легко плясати по скелях — побачив з роз близько. А може це був також якийсь європейський ієограф.

Штайнах випадаєчний Єгиптом. Відомий єгипетський проф. Бестет відомий статий єгипетської історії, який є медичним таром. Тойні не слід вважати, тому, що наукова єгипетська термінологія нимаюча. Бестет твердить, що якийсь тобою мав незвичайні відомості з історії медицини. Він знав нар, що в історію порат одного боку мав наступав паразити проти інших сторони тіла. Відкривте, що в Європі зробив ш явдіню єгипетської діт тому, було вже відомо в Єгипті, а саме, що контроль ріжних частин тіла зосереджується в означених частиних миску. Окрім розділу гаданого твору присвячений питанням „як старого чоловіка перемінити в дивацького“, Штайнахові та його роду не готові зробити домір, що вони вкрали свої ідеї відомолодження від єгипетських мудрців.

Жінка з 1000 осличками. У Парижі архітекти відомі медіою пано Євгенію Пікар, краєвину, в якій найдені найвідоміші спонтаністичним феноменом. Вона викликує духи в мірних з такою силою, що сотні свідків потверджують ш явдіню. На її старім зморщенім обличчю позавляються риси обличчя осіб, які „проникають“ за її губи: — лица десятилітньої дитини, поважного достопанна, гарної дівчини і т. д. Між свідками, які стверджували ці факти, була навіть „бушуй суддя воєнного суду“. Пані Пікар „викликає духи“ по світі і дозволяє підчас цієї спеташі дежати свої руки. Ніхто не може розсипати цих явдін. Подікані свідки не могли пані Пікар. Вона сама не могла розсипати прістисті чужих річей у своїй хаті, а власники цих річей не хотіли погодитися на теорію, що ті рчі мантрують до неї само, так само, як загробні тини. Спиритичний талант своім боком, а кожді — кождію. Характеристичне те, що судове слідство зробило ця пані нову рекламу.

Наводнення Каліагрі. У підземній А. бунді Англії живо працюють над здійсненням величезного плану, щоб наводнити пустиню Каліагрі, яка простягається між герістою частинною коаліи Берсуду і рікою Олімк. Цю степову околицю хотять вони перетворити в плодотворну землю. Простір пустині поширюється з року в рік, анізалою нестачі води, що висихає. Оазі Кафрі шезають і стірки, улюбля із ствала не кивації і худоби не можуть рости. Англії інженери мають намір сировадити воду з дох рік, що лежить на території А. голі, португальської колонії. На наводненнях землі задумують завести поля бавовни. Усього плану з погляді інженерського та промислового, начеркний у широким обрисах.

Мікроскопійні книжки. На міжнародній фотографічній конгресі в Парижі, д-р Гольдберг позав до відомої нині мікроскопії. При допомозі цієї мікроскопії можна знімати 10,000 (21) книжок розмісти на 100 сторінках скляної плати величиною 9 і 12 см. Ясно, що такий відбитий зміст можна читати тільки при допомозі мікроскопу. Не є виключене, що він надійним зрості книжок бібліотеки, які захотять зберігати все те, що друкується, будуть приналежні користуватися таким винаходом.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніпрянського Театру під дир. О. Митеніча.

16.1. „Від“.
17.1. „Маруся Б-гуслака“.
18.1. „Дні нашого життя“.

Найвищий час промінати

сирішці як лен і моноплі

на готові полотна, обавси, цайги, сукна і інші матерії

Найкраще і найсмішніше переносить обми одинока того рода

Українська Анційна Спілка

„П О Л О Т Н О“

у Львові, вул. Городецька ч. 95.

Песняки з прованс полагоджуються особисто.

Шліть свої сирішці чим скорше з домірком до Української Фірни

„Полотно“, Львів, Городецька 95.

Наша песняки заліниціє оплачуєма самі. 6-18

Раня руська.

10.1. „Барна Кіма“.
20.1. „Лісова пісня“.
21.1. „Воскресіння“.
22.1. „Рейсюр“.
23.1. „Сітани“.
24.1. „Дні не ходи Гряди“.
Готуватися до постановки „Затонувший дзвін“, „Галатіана“, „Ледя Віна“ Чехова.
Український Театр Союзу Артистів, соли Мух. Т-ва ім. Лисинича: субота 18.1. 7.30 веч. прем'єра: „Тайфун“ п'єса на 4 дії.
не-чия 17.1. 3 пошод. „Добродіє Св. лавра“ оперета на 3 дії, вестер 7.30 „Монети“ комедія на 4 дії.
Виста в шні від 3-030 раніше до веч. буття в Союзім Базарі (а чого-і змодію прі кісі театру). 1006 2-2

Дрібні оголошення.

Міц патуку, власної паски чистий, прядлиний без домішок під галатією в 5 клг, бля чинках оплаче по шні 1925 висилка Євген Білянський, 3бачж. 10174

СІАЛЬНЯ дубова солідна оксамитові пошад. Кошовка, Львів, Ткачка ч. 1079

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відімаю.

Спе ціліст скірно-велеп. нелуг вул. Тимоніанська 4. Д-р ЛЕЗЕНГЕН біля Ринку (Тел. 48-11) срд. від 8-9 і 12-3. 10323

НОВІ КНИЖКИ.

Винищанко: Творч. том XIV-ад. 1-2
Візар, п'єса на 4 дії. 25
Возняк: Коротка граматика лавно-сербсько-славянської мови. 2-
Гітцьот: Як поставив світ. 2-
Голубчик: Львів. 2-
Долган: С гайдак. 4-
Кітчук: М. рус. (для пол. шкіль). 13
Кисілевська: До когор Довбуша. 030
Кішчаків: Нарис історії українського дотепта. 06
Левинський: Сто миль на колесах. 06
Мурський: Засідання Комітету комедія в 1 дії. 06
Старков: Загальна ботаніка. 1-
Степанчик: Кленові листки. 1-
Тобіянчик: Сала Чиза, др. в 5 ч. 21
Портюк окремо. — Висилка на виставку.
Книгарня Науч. Т-ва ім. Шевченка, 1090 Львів, Ринок 12. 1-2

Конц. Тооговалний курс Софії Гмизинської, вул. Пам'ятки 14.

Вписи на нові 5-місячні книжки (у жесці і жесці) приймає Управи шкільно від год. 8-11 і 5-9. — Одночасно наука стенографії тог, писання на машині (з українським письмом) і чужих мов. — Вписи до 2 лютого. — Под обличчя в афішах.

1081 Місячна оплата зоя 12. 1-1

Управа: Проф. Д-р Юзеф Галіцький.

Звичайні Загальні Збори

Пол. Т-ва Кооперативного „Самостійного“, кооп. з сиб. пор. в Бродах, відбувають у власній залі при вул. Шкільній ч. 10, в Бродах за 25. січня 1926 року. 3. по пол. (з таким позначком марку) 1) Отворення зборів і відкриття протоколу з посідашки заг. зборів. 2) Звіт Управи з діяльності кооператива за 1925 р. з предложенієм закінчення рахунків і білнсу. 3) Відкриття звіт ревізора Ко. Союзу Реалізаційного Українського Кооператива із посереденої ревізи. 4) Звіт контрольного комісії Надз. Ради з перевіркою ревізи з писком на ухвалення абсолютної Управи і Надзирної Ради. 5) Розгляд чистого ліску. 6) Вибір 7 (сімох) членів Надз. Ради. 7) Затвердження 3 (трех) членів Управи і 2 (двох) заступників. 8) Внески і запити. На випадок неможливості виконання статуту чася членів зборів відбувають того самого дня ч. 4. по пол. в тім самим льокарі і в тім самим порядком наради, які будуть утворені важно рішення без огляду на число присутніх членів. — Надзирна Рада. 1091 1-1

БОНДІВЕНТ

з судовою практикою гадая заняття на провінції Згогорчє (як: Адвокат з-р Балтарович, Жолоч. 1089 1-1

БІЛЕНДАРІК Р. П.

„САЛКА“ на 1926 рік, гарно печатаний в 2-х аркушах як прощальний. (Шлях до виставки). Замовляти: А. О. Паша, Львів, Лавська 4. 101 10-10

(Продолжение буд